

напрямах. Величезне поширення івент-індустрії водночас і в глобальному вимірі, і в локальному є незаперечною ознакою часу.

Отже, наші традиції, будучи елементом культурної спадщини, зазнали трансформації, роздмухані до промислового масштабу. Подібно до того як наші невеликі крамнички геть з усім на вулиці поступилися більшим чи меншим супермаркетам аж до величезних торговельних площ десь далеко на периферії міста. Давні виступи оркестрів та музичних гуртів із міських парків перенеслися на стадіони, де сидять тисячі чи навіть десятки тисяч слухачів. Ми живемо у світі економічної парадигми, згідно з якою масштаб визначає все. Ця тенденція не нова. І, як більшість глобальних тенденцій, має своє коріння в панівній сьогодні північноамериканській цивілізації.

Підсумовуючи, варто зауважити, що функцією традиційної культури в івент-індустрії є збереження традиційного суспільства, його укладу, накопичення та передача соціокультурного досвіду від давніх часів до сьогодення.

Список використаних джерел:

1. Історія української літератури ХХ ст. [Електронний ресурс] / за ред. В. Г. Кичика.- К.:Либідь, 1994, – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Українська_традиційна_культура#Література – Заголовок з екрана.
2. Грицанов А. Новейший философский словарь [Текст] / сост. А. Грицанов. – Мн. : Изд. В. Скакун, 1998. – 896 с.
3. [Great Event School : \[сайт\]. – Режим доступу: https://ges.team/ua/2018/12/chto-takoe-event-industriya/](https://ges.team/ua/2018/12/chto-takoe-event-industriya/) - Заголовок з екрана.

Федорчук Д.О.,

студент III курсу кафедри культурології
ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»

Науковий керівник: Калініна Л.А.,
кандидат педагогічних наук, старший
викладач кафедри культурології ВП
«Миколаївська філія Київського
національного університету культури і
мистецтв», м. Миколаїв

БРЕГЕНЦЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ЯК ФОРМА СУЧАСНОЇ МУЗИЧНО-ТЕАТРАЛЬНОЇ ВИДОВИЩНОЇ КУЛЬТУРИ

Брегенцкій фестиваль (нім. Bregenzer estspiele) - фестиваль мистецтв, що щорічно проходить в липні і серпні в австрійському місті Брегенц. Особливістю фестивалю є плавуча сцена на Боденському озері.

Театральні виступи під відкритим небом на березі Боденського озера було розпочато 1911 році. Офіційне відкриття першої фестивального тижня в м. Брегенц відбулося в 1946 році, через рік після закінчення Другої світової війни. На озері було створено дві сцени з барж: на одній грав Віденський симфонічний оркестр, на інший розташовувалися театральні декорації. Перша постійна сцена на воді з'явилася в 1950 році, а у 1955 було відкрито будівлю першого театру.

Єдиний раз, у 1972 році, на озері було поставлено дві музичні вистави на двох сценах, усі інші роки центральним залишається тільки одна сцена.

У 1979 році була побудована нова сцена на озері. З 1985 року центральний спектакль фестивалю почав повторюватися два роки поспіль. З 1988 року сцена в Фестивальному театрі надається для постановки незаслужено забутих опер, до участі в яких запрошуються тільки кращі виконавці. Такий підхід обрано для популяризації творів, щоб в подальшому їх постановкою зацікавилися провідні театри світу.

Опера «Набукко», яку була показано в 1993-1994 роках стала рекордною за кількістю глядачів: її подивилось більше 300 000 глядачів. У 1997 році фестиваль відкриває нові напрямки: це вистави для дітей та крос-культурні виступи. За останні роки Брегенцській фестиваль був удостоєний Державно премії Австралії за розвиток міжнародних відносин (1998 р.).

У 2008 році майданчики фестивалю стали місцем зйомок фільм «Квант милосердя» з серіалу про Джеймса Бонда. Зйомки проходили в травні, під час репетицій опери «Тоска».

У 2015 сумарна аудиторія фестивалі становила 228 000 осіб, з яких основну виставу оперу «Турандот», побачило 171 000 глядачів, а пряму телевізійну трансляцію опери подивилося більше 1 млн осіб.

Художнім керівником фестивалю з грудня 2003 року є Девід Паунтні, який змінив на цій посаді Альфреда Вольмана.

Майданчики фестивалю. В рамках фестивалю свої роботи показують представники різних музичних і театральних колективів, що виступають на різних майданчиках.

- Плавуча сцена - майданчик під відкритим небом на Боденському озері з розташованим на березі амфітеатром на 7000 місць. На цьому майданчику проходять масштабні музичні вистави, в тому числі опери і балети.

- Фестивальний театр - майданчик для показу класичних оперних постановок і концертів, які виконуються дуже рідко.

- Майстерня - майданчик для сучасних театру і опери.

- Театр на зерновому ринку - майданчик для оперети і драматичних вистав.

- Театр «Космос» - майданчик для драматичних вистав і крос-культурних заходів.

З першого ж року фестиваль набув статусу міжнародного, оскільки участь в ньому взяли представники Німеччини, Швейцарії та Франції. .

Постійним і одним з головних учасників фестивалю є Віденський симфонічний оркестр. Він виступає на власному майданчику, а також грає і на інших заходах фестивалю. На кожній новій виставі оркестром керує новий диригент, так як ці виступи є конкурсом з диригування.

Красномовними можуть бути цифри. Річний бюджет фестивалю складає 20 млн. євро, субсидій – 6,94 млн., спонсорських грошей – 1,3 млн. На 40% фестиваль субсидується державою, на 35% – федеральною землею Форарльберг, ще на 25% – місцевим бюджетом. Цікавою є аудиторія глядачів: 62% приїждять з Німеччини, австрійців – 23%, зі Швейцарії та Ліхтенштейну – 13%. На інші країни – почесні 2%. У 2019 році у ці 2 увійшли і українці!

У 2019 році у програмі Боденського фестивалю була – одна з найвідоміших опер Верді – «Ріголетто», на перший погляд, далеко не така фантасмогорична, як могла би бути «Чарівна флейта», «Турандот» або «Лоенгрін». До того ж, вона своїм сюжетом не зовсім відповідає можливостям оточуючого навколишнього природного антуражу.

Сценографія дає режисерові неймовірні можливості. Центральна частина сцени – це голова блазня, вона рухається у всіх напрямках. Одного моменту вона опускається із створенням ілюзії занурення підборіддя під воду; іншого – піднімається над сценічним майданчиком, щоб зверхньо поглянути на те, як ці виродки – герої опери – копірсаються десь там внизу. І в той самий час ця сама голова із неймовірною ніжністю поглядає на Джильду, або раптово викривляється у саркастичному оскалі.

У певний момент величезні очі випадають з очниць і відправляються плавати в озері, гігантськими бутафорськими молотками актори відбивають ляльці ніс, щипцями виривають зуби... Перед глядачами череп – маска смерті. А для режисера це – додаткові сценічні майданчики – місця дії і у ляльковому роті, у порожніх очницях, та у зяючій порожнечі – там, де тільки що був ніс...

На моменті, коли здавалося, що всі ракурси із можливостями голови використано, під звуки арії Джильди, – найпотужніші потоки води вивергаються із порожніх очниць монстра, чим знову ж змушують семитисячний зал глядачів заходитися у неймовірному захваті.

Про неймовірність цієї голови говорять і суто цифрові показники. Відстань від нижньої щелепи до верхньої частини складає 13,5 метрів. Діаметр очних яблук – 2,7, а відстань між вухами – 11,3 метри. Вага самої голови – 35 тонн, а з урахуванням нижніх конструкцій – всі 140. Всередині голови призначені місця для 13 осіб. Конструюванням та установкою декорації займалися 12 фірм – 11 із Форальбергу, та 1 з Берліну.

Основний сценічний майданчик – комір блазня, який знаходиться під кутом до глядачів задля кращого огляду. Таке розташування створює для акторів певні незручності. Але вони ніщо порівняно із тими, які виникають під час руйнації – у певний момент все починає валитися і розсуватися на кілька різних за величиною та висотою сегментів. Підводні механізми рухають комір, і глядач просто не встигає помічати, як поміж частинами сцени з'являються містки, сходи і переходи.

Ще дві частини декорацій – руки блазня. Одна – «Ліндау» (за назвою містечка, з боку якого її зведено), інша – «Брегенц». Рука «Ліндау» має 11,5 метрів у довжину, до кінчика середнього пальця. На її установку знадобилося десять місяців – від креслень до виготовлення та монтування на Боденському озері. Рука «Брегенц» тримає повітряну кулю, яка у кульмінаційний момент вбивства Джильди, злітає в небо разом з артистами.

Сценографія приголомшує. Вона несподівана, образна, дієва... Дає режисерові необмежені можливості. Сценограф і він же режисер Філіп Штельцл (в співавторстві з Хайке Фолльмер).

Для акторів працює система страховок (адже артистам доводиться виконувати найскладніші трюки).

Цього літа «Ріголетто» на фестивалі в Брегенці подивилися понад двадцять тисяч глядачів. Одна постановка Боденського фестивалю триває два сезони). А у наступному сезоні 2021-2022 над Альпами лунатимуть арії «Мадам Батерфляй» Джакомо Пуччіні.

Шаповал А.,

студентка II курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»

Науковий керівник: Сидоренко А.І., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформаційної, бібліотечної та архівної справи ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв

КОМУНІКАЦІЇ БІБЛІОТЕК В ЕПОХУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Цифрові технології й цифрова техніка є невід'ємною частиною сучасного світу, вони впроваджуються в усі сфери життя суспільства. Узагальнено це називається цифровізацією. Саме вона визначає напрям і зміст науково-технічного прогресу, соціальних перетворень.

Цифрові технології підвищують ефективність бібліотечної діяльності шляхом забезпечення принципово нового рівня створення, узагальнення, поширення та використання інформації і знань.

Активізація процесу переходу бібліотечних установ до нових технологій, організаційних рішень, обумовлена зростаючими суспільними запитами. В першу чергу це стрімке збільшення суспільного попиту на інформацію задля процесу суспільного розвитку.

Соціально-комунікаційні тенденції в діяльності бібліотечних установ в умовах цифрової економіки стали виступати предметом вивчення вітчизняних і закордонних дослідників, зокрема, В. Горовий Л. Ковальська, Л. Костенко,